

PARAULES DE VIDA

Al Tabor reconeixem el Fill estimat del Pare Déu

Tant l'evangelista Mateu com els altres sinòptics (Mc i Lc) situen l'episodi de la Transfiguració de Jesús després del primer anunci de la seva Passió, Mort i Resurrecció. Testimonis d'aquesta experiència singular són Pere, Jaume i Joan, els tres més destacats opositors al camí de Creu anunciat per Jesús.

La condició humana tendeix a pensar erròniament que, on hi hagi presència viva de Déu, ha d'haver-hi també camí feliç sense dificultats ni creus.

D'aquest error conceptual se'n deriven moltes crisis de fe.

La dificultat és evident: qui pot reconèixer el Messies de Déu i Salvador en un *home menyspreat, semblant a aquells que ens repugna de mirar* (Is 53,3), condemnat al suplici ignominiós de la creu?

En són mostra els mateixos Apòstols. Quan Jesús anuncia per primer cop la seva Passió, *Pere es posà a renyar-lo dient «A tu això no et passarà»* (16,21). Semblantment, després del tercer anunci de la Passió, la mare de Jaume i Joan demanà pels seus fills *que seguin un a la dreta i l'altre a l'esquerra del Regne* (20,21).

Tenint present tot això, *Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, els duigué dalt una muntanya alta* —lloc de màxima proximitat al cel, morada de Déu— *i es transfigurà davant d'ells*. La tradició, ja des de sant Ciril de Jerusalem i sant Jeroni (s. IV-V), indica el Tabor com a lloc de la Transfiguració.

La condició divina de Jesús restava com amagada pel Misteri de l'Encarnació: en la seva vida ordinària pels camins de Galilea de cap manera ho semblava que fos el Fill Unigènit de Déu.

La finalitat del do de la Transfiguració era encoratjar uns deixebles reacis a confiar en el Crucificat des d'una experiència puntual que els fes veure clar que el qui veuran ultratjat és de debò el Fill estimat del Pare Déu.

La Transfiguració anticipa l'estat gloriós del Resuscitat amb la mateixa *glòria* que, *després de la Passió i durant quaranta dies* (Ac 1,3), als apòstols *els donà proves de que era viu*.

L'experiència *dalt una muntanya alta* evidentment els fou gratificant, com ho és sempre tota autèntica experiència de Déu. Per això amb raó *Pere va dir a Jesús: «Que n'estem de bé aquí dalt.»*

Déu no fa cas a la proposta de quedar-se al Tabor amb les tres cabanes. L'altruisme benvolent de la iniciativa de Pere no deixa de ser renúncia al ca-

mí de Salvació previst per Déu que Jesús està disposat a seguir fidelment.

Perquè el to gratificant de l'experiència ocasional no pot fer perdre de vista la seva finalitat, ben marcada per la *veu* des del núvol lluminós amb què el Pare Déu proclama: *Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut*, repetint la proclamació en la teofania del Baptisme (3,17), però afegint ara: *Escolteu-lo*. Feu-li cas sobretot quan anuncia un camí de Creu per arribar a la glòria, i no feu cas de veus que proposen allunyar-se del camí de la Creu.

En nom del Tabor no podem defugir el camí cap a Jerusalem que és l'autèntica meta amb la Passió, Mort, Resurrecció i Ascensió, que donen pas a l'efusió abundant de l'Esperit a Pentecosta.

La gratificant experiència del Tabor no pot esdevenir situació permanent: cal baixar a peu de terra.

L'experiència transfiguradora del Tabor ens és absolutament necessària per a seguir de debò el camí de Jesús. Especialment l'Eucaristia dominical, però també els Grups d'Oració i d'Adoració Eucarística, o de Lectio Divina, les Reunions d'Equip Apostòlic, les activitats de caritat i acció social, i tantes realitats eclesials a les nostres parròquies han d'esdevenir experiències vives de transfiguració.

En definitiva, preguem com repetim avui al Salm responsorial: *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai. Aquesta és l'esperança que posem en Vós.*

José Luis Arín Roig
Administrador diocesà

APUNTS PER A L'ANÀLISI

El gran repte d'una comunicació és que el missatge es transmeti fidelment d'un punt a l'altre. Entre les persones la comunicació ens defineix: som éssers per als altres. Si no hi ha comunicació no som humans, ni tan sols ens podem considerar éssers vius, perquè tots es comuniquen d'una o altra manera.

Per això ens ha de preocupar que ens costi tant la comunicació i que negligim en les relacions amb els altres. Però encara ens ha de preocupar més que les generacions que estan venint només sàpiguen comunicar-se a través de les màquines. És la gran opció dels joves: fer

Jesús no escrivia whatsapps

passar la seva vida a través d'una pantalla.

On queda la nostra veritat de fe quan afirmem que la Paraula es va fer persona humana? És possible poder imaginar-nos Jesús parlant a través d'una pantalla? Triant i ensenyant els seus deixebles online? Potser podem argumentar que si Jesús vingués ara tindria mòbil i escriuria whatsapps. Però no ens enganyem, qualsevol instrument que fem servir per comunicar-nos condicio-

na i modifica el missatge comunicat. Per això, Jesús va ser Paraula que parlava, tocava, escoltava, mirava i olorava. Tot això no ho podem fer a través de la pantalla encara que ens ho venguin com a possible i enganyin els nostres sentits amb la realitat virtual.

El gran repte de la nostra societat actual és poder conservar el valor de la persona que tenim al davant i que no hi hagi res que passi pel davant de la seva presència real. Per a aquells que

han nascut i crescut tenint al davant pantalles hauran de poder discernir com s'han comunicat amb els altres i ser molt sincers en respondre aquesta pregunta: a la meua vida, no hauré estat més temps davant d'una màquina que no pas davant d'una persona? I ara aquesta pregunta ja val per a totes les generacions si parlem de qualsevol pantalla.

Apa, comenceu a sumar, a veure com us surten els comptes?

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

PALABRAS DE VIDA

En el Tabor reconoceremos al Hijo amado del Padre Dios

Tanto el evangelista Mateo como los otros sinópticos (Mc y Lc) sitúan el episodio de la Transfiguración de Jesús después del primer anuncio de su Pasión, Muerte y Resurrección. Testigos de esta experiencia singular son Pedro, Santiago y Juan, los tres más destacados opositores al camino de Cruz anunciado por Jesús.

La condición humana tiende a pensar erróneamente que, donde haya presencia viva de Dios, tiene que haber también camino feliz sin dificultades ni cruces.

De este error conceptual se derivan muchas crisis de fe. La dificultad es evidente: ¿quién puede reconocer al Mesías de Dios y Salvador en un hombre *despreciado y evitado de los hombres, ante el cual se ocultaban los rostros* (Is 53,3), condenado al suplicio ignominioso de la cruz?

Muestra de ello son los mismos Apóstoles. Cuando Jesús anuncia por primera vez su Pasión, *Pedro se lo llevó aparte y se puso a increparle: «Eso no puede pasarte»* (Mt 16,22). Semejantemente, después del tercer anuncio de la Pasión, la madre de Santiago y Juan pedirá *que estos dos hijos míos se sienten en tu reino, uno a tu derecha y el otro a tu izquierda* (Mt 20,21).

Teniendo presente todo esto, *Jesús tomó consigo a Pedro, a Santiago y a su hermano Juan, y subió con ellos aparte a un monte alto*—lugar de máxima proximidad al cielo, morada de Dios— *y se transfiguró delante de ellos*. La tradición, ya desde san Cirilo de Jerusalén y san Jerónimo (s. IV-V), indica el Tabor como lugar de la Transfiguración.

La condición divina de Jesús permanecía como escondida por el Misterio de la Encarnación: en su vida ordinaria por los caminos de Galilea de ningún modo parecía que fuera el Hijo Unigénito de Dios.

La finalidad del don de la Transfiguración era alentar a unos discípulos reacios a confiar en el Crucificado desde una experiencia puntual que les hiciera ver claro que aquel a quien verán ultrajado es de verdad el Hijo amado del Padre Dios.

La Transfiguración anticipa el estado glorioso del Resucitado con la misma gloria con la que se *les presentó después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días* (Ac 1,3).

La experiencia en un monte alto evidentemente les fue gratificante, como lo es siempre toda auténtica experiencia de Dios. Por eso con razón Pedro dijo a Jesús: *«Señor, ¡qué bueno es que estemos aquí!»*

Dios no hace caso a la propuesta de quedarse en el Tabor con las tres tiendas. El altruismo benevolente de la iniciativa de Pedro no deja de ser renuncia al camino de Salvación previsto por Dios que Jesús está dispuesto a seguir fielmente.

Porque el tono gratificante de la experiencia ocasional no puede hacer perder de vista su finalidad, bien marcada por la voz desde la nube luminosa con la que el Padre Dios proclama: *Este es mi Hijo, el amado, en quien me complazco*, repitiendo la proclamación en la teofanía del Bautismo (Mt 3,17), pero añadiendo ahora: *Escuchadlo*. Hacedle caso sobre todo cuando anuncia un camino de Cruz para llegar a la gloria, y no hagáis caso de voces que proponen alejarse del camino de la Cruz.

En nombre del Tabor no podemos rehuir el camino hacia Jerusalén que es la auténtica meta con la Pasión, Muerte, Resurrección y Ascensión, que dan paso a la efusión abundante del Espíritu en Pentecostés.

La gratificante experiencia del Tabor no puede convertirse en una situación permanente: hay que bajar a pie de suelo.

La experiencia transfiguradora del Tabor es absolutamente necesaria para seguir de verdad el camino de Jesús. Especialmente la Eucaristía dominical, pero también los Grupos de Oración y de Adoración Eucarística, o de Lectio Divina, las Reuniones de Equipo Apostólico, las actividades de caridad y acción social, y tantas realidades eclesiales en nuestras parroquias tienen que convertirse en experiencias vivas de transfiguración.

En definitiva, rogamus como repetimos hoy en el Salmo responsorial: *Que tu misericordia Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti*.

José Luis Arín Roig
Administrador diocesano

2a Jornada de Catequistes

Inma, Àngels i Juan Antonio són els tres membres d'Acció Catòlica que van acompanyar durant tot el dissabte 28 de gener la 2a Jornada de Catequistes que va tenir lloc al Seminari de Tortosa. Més de 60 catequistes d'arreu del Bisbat van assistir a una explicació general del què és i quin treball fa Acció Catòlica. Van presentar tot un itinerari de vida per viure la fe, cadascú des de la realitat eclesial on es troba.

En la segona part del matí, les catequistes es van dividir per grups i les mateixes ponents van ensenyar a posar en pràctica el material editat des d'Acció Catòlica.

Després de dinar, una vintena de persones van escoltar la presentació de la importància del primer anunci. Una necessitat cada vegada més urgent davant d'una nova època d'evangelització que es pre-

senta a l'Església. Baix la intercessió de sant Enric d'Ossó, patró dels catequistes, la jornada va deixar un molt bon sabor als participants.

Delegació de Catequesi

Inauguración de la Casa de Cultura y Solidaridad Guillem Roviroso en Tortosa

El pasado día 28 de enero de 2023 el Movimiento Cultural Cristiano inauguró la Casa de Cultura y Solidaridad Guillem Roviroso. Inició el acto con unas palabras de bienvenida y dio la bendición el administrador diocesano D. José Luis Arín, que recordó a los presentes que, cuando miramos hacia Dios, descubrimos que Él es el fondo de nuestra realidad cristiana.

Este acto de inauguración se enmarca dentro del Aula Malagón Roviroso del MCC, y la Casa de Cultura y Solidaridad Guillem Roviroso se pone a disposi-

ción de la Diócesis de Tortosa como un lugar al servicio de la promoción de los últimos de la tierra, a través de las plataformas permanentes, como la Campaña por la Justicia en las relaciones norte-sur contra las causas del hambre, el paro, la esclavitud infantil y la defensa de toda vida humana desde la concepción hasta la muerte natural.

M.^a del Mar Araus, historiadora y militante del Movimiento Cultural Cristiano, presentó la ponencia «Las casas de Cultura y Solidaridad a lo largo de la historia de los pobres».

En la segunda charla, Carlos Llarandi, profesor de química, militante del MCC y de la asociación PBC (Profesionales por el Bien Común), y experto en DSI, profundizó acerca de la Nota Doctrinal sobre la Objeción de Conciencia aprobada por la CEE.

Ofrecemos a la Diócesis de Tortosa el Grupo de Lectura colectiva basada en la Nota Doctrinal sobre la Objeción de Conciencia, así como el Taller de lectura social para niños y jóvenes.

Elena M.ª Garcia

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «L'amor va més enllà de l'útil, el convenient i el que és degut; l'amor genera sorpresa, inspira impulsos creatius, gratuïts» (16 d'agost).

@Pontifex_es: «El testimoni dels ancians uneix les edats de la vida i les dimensions del propi temps: passat, present i futur. Les edats de la vida no són mons separats que competeixen entre si. L'aliança d'ancians i nens salvarà la família humana» (17 d'agost).

@Pontifex_es: «Jesús ens revela la paciència de Déu, el Pare que té misericòr-

dia de nosaltres i ens crida fins a l'última hora, que no exigeix la perfecció sinó l'impuls del cor, que intenta obrir-se pas en el nostre interior fins i tot quan tanquem el nostre cor» (18 d'agost).

@Pontifex_es: «Estimar com Jesús significa servir i donar la vida. Servir, és a dir, no anteposar els propis interessos; combatre la indiferència, compartir els dons que Déu ens ha donat. Donar la vida és sortir de l'egoisme per a fer de l'existència un do, lliurar-se a qui ho necessita» (19 d'agost).

Setmana de la Bíblia a l'Hospitalet de l'Infant

El passat 29 de gener, les parròquies de Sant Pere de l'Hospitalet de l'Infant i de Sant Andreu de Vandellòs completaven la Setmana de la Bíblia, que va començar el dia 22 de gener, III Diumenge del Temps Ordinari, dedicat a la Paraula de Déu. Les activitats organitzades van ser molt senzilles però significatives.

Per començar, a les dues parròquies es van col·locar dos «arbres» on la gent hi podia anar penjant versets de la Bíblia (com podeu veure a les imatges). També es van repartir uns díptics amb preguntes de la Bíblia, titulats «El repte de la Bíblia», on hi havia diferents

preguntes sobre la Bíblia; es van repartir el diumenge 22 i les solucions es van donar el diumenge 29.

El dimarts 24 de gener, per la tarda, Mn. Jordi va impartir una xerrada sobre com pregar amb la Bíblia.

I, finalment, durant aquests dies, es va proposar a la gent que s'apuntessin a un grup de WhatsApp, on s'anaven enviant algunes indicacions i també, cada dia, unes fitxes en PDF sobre diferents llibres de la Bíblia.

La receptivitat i la participació de la gent va ser força bona.

Mn. Jordi Salvadó

II Curs de Parelles a l'Hospitalet de l'Infant

Sota el paraigües dels Cursos Alpha, s'ubica també aquesta iniciativa del Curs de Parelles, dedicat especialment a enfortir les relacions matrimonials i entre les parelles (<https://spain.alpha.org/matrimonios>).

Són set sessions on s'escolten unes xerrades sobre la connexió, la comunicació, els conflictes, el perdó, l'impacte de la família, la vida sexual i les expressions de l'amor. Després es fan exercicis en parella, amb l'ajuda d'un diari-manual.

Així com el primer curs a l'Hospitalet es va fer totalment online, aques-

ta vegada es faran la primera i l'última sessió presencial, i la resta online. La fotografia correspon al sopar que va tenir lloc el divendres 3 de febrer, a un restaurant de l'Hospitalet, on hi van participar onze parelles, animades per dues parelles que ja havien fet el curs i que ara feien d'amfitrions. La sessió va ser intensa, però molt interessant.

Si voleu més informació, us podeu posar en contacte amb el mossèn de l'Hospitalet de l'Infant. Resem pels fruits d'aquest nou curs.

Parròquia de Sant Pere de l'Hospitalet de l'Infant

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

6. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 9,4b-10 / Sl 78 / Lc 6,36-38]. Sant Feliu de Llobregat: Sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida; sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.

7. ■ Dimarts [Is 1,10.16-20 / Sl 49 / Mt 23,1-12]. Santa Perpètua i la seva serventa Felicitat, mrs. a Cartago (203); sant Teòfil, bisbe.

8. ■ Dimecres [Jr 18,18-20 / Sl 30 / Mt 20,17-28]. Sant Joan de Déu (1495-1550), rel. portuguès, fundador a Granada de l'Orde Hospitalària (OH), patró dels malalts i dels bombers; sant Vermon (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Niça, mr.

9. ■ Dijous [Jr 17,5-10 / Sl 1 / Lc 16,19-31]. Santa Francesca Romana (1384-1440), rel. viuda, fund. de les oblates benedictines. Sant Feliu de Llobregat:

Sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. IV). Sant Dagobert, laic.

10. ■ Divendres [Gn 37,34.12-13a.17b-28 / Sl 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Sant Simplicí, papa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Càndid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús Milleret de Brou, vg. fund. de les religioses de l'Assumpció.

11. ■ Dissabte [Mi 7,14-15.18-20 / Sl 102 / Lc 15,1-3.11-32]. Sant Eulogi,

prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), abadessa de Villavelayo (Castella); santa Rosina, vg.

12. ■ Diumenge vinent, III de Quaresma (lit. hores: 3a setm.) [Ex 17,3-7 / Sl 94 / Rm 5,1-2.5-8 / Jo 4,5-42 (o bé, més breu: 4,5-15.19b-26.40-42)]. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfan, monjo; sant Lluís Orione, prev. salesià.

Diumenge II de Quaresma (A)

COMENTARI

«Aquest és el meu Fill estimat: escolteu-lo»

Transfiguració de Crist (1487), de Giovanni Bellini. Museu de Capodimonte, Nàpols (Itàlia)

Per a entendre l'escena que llegim avui a l'Evangeli, hem de tenir en compte el final del capítol anterior quan Pere s'oposa radicalment a Jesús que anunciava que havia d'anar a morir a Jerusalem. La transfiguració és ja un tast de la resurrecció. És la gran alegria que experimenten els tres apòstols: *Que n'estem de bé, aquí dalt! Si voleu, hi farà tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.* S'hi troben tan bé que no necessiten res més. La mort que rebutja Pere no serà, per tant, el final de la vida de Jesús, sinó només el pas per a la resurrecció. I arriba una veu des del cel: *Els cobrí un núvol lluminós i del núvol estant una veu digué: Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut: escolteu-lo.* El núvol lluminós és la presència del Pare que mostra clarament, amb les seves paraules, que Jesús és el seu Fill estimat, el qui compleix la seva voluntat. Pere li deia a Jesús que s'oblidés d'anar a Jerusalem a patir i a morir; però ara la veu del Pare del cel li està dient: Pere, el camí de Jesús és l'únic camí que Déu vol. Per tant, el dolor, el sofriment, la mort són el camí encertat, però no el terme final. Ara el que cal és tornar a la missió: queda encara molt de camí a fer: la passió, la mort i sobretot la resurrecció. *Moisès i Elies* que representen la Llei i els profetes estan ja superats: el *Fill estimat* de Déu és només Jesús. El camí de la creu també el va passar Abraham: *Ves-te'n del teu país, de la casa del teu pare cap al país que jo t'indicaré:* és la renúncia total la que se li demana. Però el final és també: *Totes les famílies del país es valdran de tu per beneir-te.* El mateix ens recorda Pau: *Tot el que has de sofrir suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dona. Perquè Jesucrist ha desposseït la mort del poder que tenia i ha fet resplendir la llum de la vida i de la immortalitat.* El camí de Jesús és dolor i sofriment per arribar a la vida plena, a la felicitat total.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 12,1-4a)

En aquells dies, el Senyor digué a Abram: «Ves-te'n del teu país, del teu clan i de la casa del teu pare, cap al país que jo t'indicaré. Et convertiré en un gran poble, et beneiré i faré gran el teu nom, que servirà per beneir. Beneiré els qui et beneixin, però els qui et maleeixin, els maleiré. Totes les famílies del país es valdran de tu per beneir-se.» Abram se n'anà tal com el Senyor li havia dit.

► Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

► Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 1,8b-10)

Estimat: Tot el que has de sofrir juntament amb l'obra de l'evangeli, suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dona. Ell ens ha salvat i ens ha cridat a una vocació santa, no perquè les nostres obres ho hagin merescut, sinó per la seva pròpia decisió, per la gràcia que ens havia concedit per Jesucrist abans dels segles, i que ara ha estat revelada amb l'aparició de Jesucrist, el nostre salvador, que ha desposseït la mort del poder que tenia i, amb la bona nova de l'evangeli, ha fet resplendir la llum de la vida i de la immortalitat.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 17,1-9)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume, els duqué dalt una muntanya alta i es transfigurà davant d'ells. La seva cara es tornà resplendent com el sol, i els seus vestits, blancs com la llum. També se'ls aparegueren Moisès i Elies, que conversaven amb ell. Pere va dir a Jesús: «Senyor, que n'estem, de bé, aquí dalt! Si voleu, hi farà tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.» Encara no havia acabat de dir això quan els cobrí un núvol lluminós, i del núvol estant una veu digué: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo.» En sentir-ho, els deixebles, esglaiats, es prosternaren de front a terra. Jesús s'acostà, els tocà i els digué: «Aixequen-vos, no tingueu por.» Ells alçaren els ulls i no veieren ningú més, sinó Jesús tot sol.

Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no diguessin res a ningú d'aquella visió fins que el Fill de l'home no hagués ressuscitat d'entre els morts.

► Lectura del libro del Génesis (Gén 12,1-4a)

En aquellos días, el Señor dijo a Abrán: «Sal de tu tierra, de tu patria, y de la casa de tu padre, hacia la tierra que te mostraré. Haré de ti una gran nación, te bendeciré, haré famoso tu nombre y serás una bendición. Bendeciré a los que te bendigan, maldeciré a los que te maldigan, y en ti serán benditas todas las familias de la tierra». Abrán marchó, como le había dicho el Señor.

► Salmo responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

Los ojos del Señor están puestos en quien lo teme, / en los que esperan su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

► Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tim 1,8b-10)

Querido hermano: Toma parte en los padecimientos por el Evangelio, según la fuerza de Dios. Él nos salvó y nos llamó con una vocación santa, no por nuestras obras, sino según su designio y según la gracia que nos dio en Cristo Jesús desde antes de los siglos, la cual se ha manifestado ahora por la aparición de nuestro Salvador, Cristo Jesús, que destruyó la muerte e hizo brillar la vida y la inmortalidad por medio del Evangelio.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 17,1-9)

En aquel tiempo, Jesús tomó consigo a Pedro, a Santiago y a su hermano Juan, y subió con ellos aparte a un monte alto. Se transfiguró delante de ellos, y su rostro resplandecía como el sol, y sus vestidos se volvieron blancos como la luz. De repente se les aparecieron Moisés y Elías conversando con él. Pedro, entonces, tomó la palabra y dijo a Jesús: «Señor, ¡qué bueno es que estemos aquí! Si quieres, haré tres tiendas: una para ti, otra para Moisés y otra para Elías». Todavía estaba hablando cuando una nube luminosa los cubrió con su sombra y una voz desde la nube decía: «Este es mi Hijo, el amado, en quien me complazco. Escuchadlo». Al oírlo, los discípulos cayeron de bruces, llenos de espanto. Jesús se acercó y, tocándolos, les dijo: «Levantaos, no temáis». Al alzar los ojos, no vieron a nadie más que a Jesús, solo.

Cuando bajaban del monte, Jesús les mandó: «No contéis a nadie la visión hasta que el Hijo del hombre resucite de entre los muertos».